

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: J. P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. listopadu 2020, ve věci invalidního důchodu

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 17. 8. 2020 žádost o přiznání invalidního důchodu. Žalovaná rozhodnutím ze dne 2. 9. 2020 žádost žalobce zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“).

Shodu s prvopisem potvrzuje

Žalobce totiž není podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku - Místku ze dne 10. 8. 2020 invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost „pouze“ o 20 %.

2. Proti rozhodnutí ze dne 2. 9. 2020 brojil žalobce podáním, jež žalovaná podle obsahu vyhodnotila jako námitky ve smyslu § 88 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, které napadeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí ze dne 2. 9. 2020 potvrdila. Žalovaná zdůraznila, že jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod je invalidita, která nastává tehdy, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles pracovní schopnosti pojištěnce nejméně o 35 %. Žalovaná poukázala na posudek OSSZ Frýdek-Místek ze dne 10. 8. 2020 a na posudek o invaliditě České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 11. 2020, podle kterých žalobce invalidní není.
3. Dne 10. 12. 2020 byla do datové schránky Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“) doručena datová zpráva žalobce nadepsaná „Žaloba na ČSSZ o neuznání invalidního důchodu“, ve které žalobce uvedl, že podává žalobu na ČSSZ s tím, že nesouhlasí s rozhodnutím ČSSZ a doktor jej osobně nevyšetřil. Domáhal se vyšetření soudním znalcem.
4. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření namítla, že rozhodnutí o námitkách je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou zde uvedeny a konkretizovány všechny lékařské zprávy, včetně zpráv dodatečně doložených k námitkám, z nichž žalovaná vycházela, jakož i posudková rozvaha. Zdravotní dokumentace byla pro posouzení a vyhotovení posudku zcela dostačující, závěr posudku vycházející z objektivně zjištěného zdravotního stavu byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Posudkový lékař v daném případě shledal doložené lékařské zprávy za plně dostačující, aby dle nich mohl objektivně posoudit a vyhodnotit zdravotní stav žalobce podle platné vyhlášky o invaliditě. Žalovaná zdůraznila, že důvodem uznání invalidity není vlastní vyhodnocení zdravotních potíží, svého zdravotního stavu a vlastní určení procentuální míry poklesu pracovní schopnosti, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař je oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, přiřadit zjištěné zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod správnou položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity, popř. navýšit procentuální rozpětí pro další onemocnění, a určit, zda se jedná o invaliditu či nikoliv a to výhradně dle platných právních předpisů. Toto oprávnění nepřísluší žádným jiným lékařům, byť jsou odborníky. Jedině posudkový lékař se specializací posudkového lékařství je ze zákona oprávněn posuzovat zdravotní stav a invaliditu. Takto bylo v daném případě postupováno, posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně. Žalovaná ve svém rozhodnutí vycházela z dostatečně a objektivně zjištěného skutkového stavu věci – zdravotního stavu žalobce. S ohledem na nesouhlas žalobce s medicínským posouzením jeho zdravotního stavu, navrhla žalovaná vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise.
5. Žalobce v replice namítl, že má omezení zápěstí a omezení hybnosti palce, jedná se o

společný úraz a stejnou končetinu, proto žádal vyšetření posudkovým lékařem, které mu nebylo umožněno.

6. Krajský soud považuje za potřebné uvést, že žaloba žalobce je přes výzvu a poučení značně strohá, nicméně podle přesvědčení krajského soudu nepostrádá žádné náležitosti, které jsou nezbytné pro věcný přezkum napadeného rozhodnutí. To platí také pro povinný žalobní bod, když i pouze obecně vyjádřený nesouhlas žalobce se závěry lékařů představuje podle názoru krajského soudu projednatelný žalobní bod a je důvodem pro věcné přezkoumání rozhodnutí, včetně posouzení zdravotního stavu žalobce.
7. Krajský soud proto po doplnění důkazů o posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV) přezkoumal u ústního jednání (kterého se žalobce neúčastnil) napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Z připojeného správního (dávkového) spisu krajský soud ověřil průběh správního řízení, který odpovídá obsahu napadeného rozhodnutí. Za podstatné považuje krajský soud, že podle posudku OSSZ ve Frýdku - Místku ze dne 10. 8. 2020 a podle posudku lékařů žalované ze dne 3. 11. 2020 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 6b (funkční postižení po zlomeninách kostí horní končetiny - lehké postižení funkce končetiny) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí číslo 359/2009 Sb. Zatímco OSSZ ve Frýdku - Místku stanovila míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 15 % až 20 % na horní hranici (20 %), tak lékař žalované určil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na dolní hranici, tj. ve výši 15 %. Ani v jednom případě nebyl žalobce shledán invalidní.
9. Z posudku PK MPSV ze dne 28. 4. 2021 krajský soud zjistil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je středně těžká porucha hybnosti levého zápěstí po dislokované fraktuře distálního radia a ulny vlevo, řešené osteosyntézou, zhojeno v dobrém postavení bez redislokace. V rámci diagnóz uvedených ve vyhlášce číslo 359/2009 Sb. podřadila PK MPSV ve shodě s předchozími posudky uvedená postižení žalobce pod kapitolu XV, odd. B, položku 6b s tím, že míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovila na horní hranici stanoveného rozmezí, tj. 20 %. Postižení žalobce nehodnotila komise podle položky 6c, protože nebyly zjištěny příznaky tuto položku charakterizující. Žalobce nebyl podle posudku schopen těžké fyzické práce, zvedání a přenášení těžkých břemen, přetěžování levé horní končetiny, v riziku vibrací a nadměrného chladu. Žalobce byl schopen s uvedenými omezeními vykonávat naposledy vykonávané zaměstnání operátora v Třineckých železárnách, ale i využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a po případném zaškolení nebo rekvalifikaci vykonávat s výše uvedenými omezeními lehčí práce v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách.
10. Žalobce v reakci na posudek brojil proti tomu, aby „nějaký paragraf“ posoudil nesčítání jednotlivých postižení a zdůraznil, že má omezené zápěstí a hybnost palce (na jedné končetině, ze společného úrazu), ruka je prakticky nepoužitelná, palcem nic

neuchopí. Položil otázku, proč se tabulkově posuzuje jen poranění zápěstí. Uvedl také, že jej čeká operace, neví, v jakém stavu bude a bude na nemocenské.

11. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
12. Podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, b) jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a c) jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.
13. Jádrem sporu spočívá výhradně v míře poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posouzení zdravotního stavu žalobce a míry poklesu jeho pracovní schopnosti je věcí odborně medicínskou. Podle § 4 odst. 2 zákona číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Právě posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Při přezkumu takového rozhodnutí soud neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
14. Krajský soud považuje v této věci uvedený posudek ze dne 28. 4. 2021 za objektivní a úplný. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen, z posudku lze i přes jeho stručnost a značnou odbornou terminologii zjistit splnění jeho základních obsahových náležitostí (§ 7 vyhlášky číslo 359/2009 Sb.) a z hlediska závěrů učiněných z jednotlivých lékařských nálezů nevzbuzuje žádné pochybnosti. V posuzované věci PK MPSV dospěla k závěru (co do diagnózy shodnému s předchozími posudky), že žalobcovy pracovní schopnosti jsou z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu omezeny z 20 %. Posudek byl vypracován při znalosti lékařských zpráv a žalobce byl při jednání vyšetřen ortopédem. Nutno dodat, že žalobce nijak věcně nezpochybňuje ani nevyvrací odborné lékařské závěry a neuvedl žádné skutečnosti, které by vyvracely úplnost, přesvědčivost a správnost posudku PK MPSV nebo některého z posudků ze správního řízení a jeho žalobní argumentace je zaměřena spíše na subjektivní přesvědčení o rozsahu jeho pracovního omezení a nesouhlasu s tabulkovými parametry. Subjektivní představy žalobce o rozsahu jeho zdravotního postižení a pracovního omezení však nejsou pro posouzení invalidity rozhodující. Nebyl proto důvod doplňovat dokazování posudkem jiné posudkové komise (což navíc žalobce odmítl – viz podání na č. l. 34), ale ani o jeho posouzení znalcem, což je postup v řízení o invalidním důchodu (resp. o přezkoumání správního rozhodnutí ve věci invalidního důchodu) zcela výjimečný a vyhrazený pouze pro případy, kdy i po doplnění dokazování posudkem příslušné posudkové komise zůstaly pochybnosti o zdravotním

stavu, případně o jiných skutečnostech rozhodných pro nárok na invalidní důchod vyžadujících odborné posouzení, což se v nyní souzené věci nestalo (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2013, č. j. 3 Ads 116/2012 – 24). Stejně tak již nebylo možné přihlídnout k lékařské zprávě ze dne 1. 4. 2021 (č. l. 35), protože jak již bylo uvedeno výše, krajský soud přezkoumává podle § 75 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí podle skutkového stavu ke dni jeho vydání, tj. v daném případě ke dni 9. 11. 2020. Tím ale není dotčeno právo žalobce, aby v případě nových skutečností rozhodných pro vznik nároku na invalidní důchod podal novou žádost.

15. Krajský soud uzavírá, že v soudním řízení byl potvrzen jako správný závěr žalované, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní, a nesplňuje proto zákonnou podmínku uvedenou v § 39 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání nároku na invalidní důchod. Krajský soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
16. Právo na náhradu nákladů řízení nebylo možné přiznat žádnému z účastníků řízení, protože v řízení neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nemá a žalované takové právo v tomto typu řízení nelze přiznat podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 24. května 2021

JUDr. Martin Láníček
samosoudce